

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 24. januarja 2013 *

„Neizpolnitev obveznosti države — Državne pomoči, ki niso združljive s skupnim trgom — Obveznost zagotovitve vračila — Neizvršitev — Ugovor nedopustnosti — Pravnomočnost predhodne sodbe Sodišča“

V zadevi C-529/09,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 108(2), drugi pododstavek, PDEU, vložene 18. decembra 2009,

Evropska komisija, ki jo zastopata L. Flynn in C. Urraca Caviedes, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Kraljevini Španiji, ki jo zastopa N. Díaz Abad, agentka, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J.-J. Kasel (poročevalec), sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. julija 2012,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: španščina.

Sodbo

- 1 Evropska komisija s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Kraljevina Španija s tem, da v določenem roku ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za uskladitev z Odločbo Komisije 1999/509/ES z dne 14. oktobra 1998 o pomočeh, ki jih je Španija dodelila podjetjem iz skupine Magefesa in njihovim pravnim naslednikom (UL 1999, L 198, str. 15), kar zadeva podjetje Industrias Domésticas SA (v nadaljevanju: Indosa), ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 288, četrti odstavek, PDEU ter členov 2 in 3 te odločbe.

Pravni okvir

- 2 V uvodni izjavi 13 Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339) je navedeno:

„ker je treba v primeru nezakonite pomoči, ki ni združljiva s skupnim trgov, ponovno vzpostaviti učinkovito konkurenco; ker je v ta namen potrebno, da se pomoč, vključno z obrestmi, vrne brez odlašanja; ker je primerno, da se vračilo izvede skladno s postopki nacionalnega prava; ker uporaba teh postopkov ne sme, s preprečevanjem takojšnje in učinkovite izvedbe odločbe Komisije, preprečiti ponovne vzpostavitve učinkovite konkurence; ker morajo države članice, da bi dosegle ta rezultat, sprejeti vse potrebne ukrepe, da zagotovijo učinkovitost odločb Komisije“.

- 3 Člen 14 navedene uredbe, naslovljen „Vračilo pomoči“, določa:

„1. Če se v primerih nezakonite pomoči sprejmejo negativne odločbe, Komisija odloči, da mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč [...]. Komisija ne zahteva vračila pomoči, če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava Skupnosti.

2. Pomoč, ki se vrne na podlagi odločbe o vračilu, vključuje obresti po primerni obrestni meri, ki jo določi Komisija. Obresti se plačajo od datuma, ko je bila nezakonita pomoč na razpolago upravičencu, do datuma vračila.

3. Brez poseganja v odločbo Sodišča [Evropske unije] na podlagi člena [278 PDEU] se vračilo izvede nemudoma in skladno s postopki, določenimi v nacionalni zakonodaji zadevne države članice, če omogočajo takojšnjo in učinkovito izvajanje odločbe Komisije. V ta namen in v primeru postopka pred državnimi sodišči zadevne države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, ki so jim na voljo v teh pravnih sistemih, vključno z začasnimi ukrepi, brez poseganja v pravo Skupnosti.“

- 4 Člen 23(1) te uredbe določa:

„Če zadevna država članica ne izpolni pogojne ali negativne odločbe, zlasti v primerih, navedenih v členu 14, lahko Komisija zadevo predloži neposredno Sodišču [...] skladno s členom [108(2) PDEU].“

Dejansko stanje

Dejanski okvir

- 5 Magefesa je skupina španskih industrijskih podjetij, ki izdelujejo proizvode za gospodinjstvo.

- 6 Skupino Magefesa sestavljajo med drugim štiri podjetja, in sicer podjetje Indosa s sedežem v Baskiji, podjetji Cubertera del Norte SA (v nadaljevanju: Cunosa) in Manufacturas Gur SA (v nadaljevanju: GURSA) s sedežem v Kantabriji ter podjetje Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA (v nadaljevanju: MIGSA) s sedežem v Andaluziji.
- 7 Ker je bila skupina Magefesa od leta 1983 v hudih finančnih težavah, je bila predmet akcijskega programa, v skladu s katerim naj bi se med drugim zmanjšalo število zaposlenih v tej skupini, španska centralna vlada ter vlade baskovske, kantabrijske in andaluzijske avtonomne skupnosti, v katerih so različne tovarne te skupine, pa naj bi ji dodelile pomoči.
- 8 Za dodelitev teh pomoči so bile v zadevnih avtonomnih skupnostih ustanovljene družbe za upravljanje, in sicer Fiducias de la cocina y derivados SA (v nadaljevanju: Ficodesa) v Baskiji, Gestión de Magefesa en Cantabria SA v Kantabriji in Manufacturas Damma SA v Andaluziji.
- 9 Toda ker je položaj postajal vse slabši, je podjetje Cunosa v začetku leta 1994 prenehalo opravljati dejavnosti in 13. aprila 1994 se je za to podjetje začel stečajni postopek, podjetje MIGSA pa je prenehalo delovati leta 1993 in stečajni postopek se je začel 17. maja 1999. Podjetje GURSA je prenehalo delovati leta 1994, nato pa je bil zanj začel postopek zaradi insolventnosti.
- 10 Glede podjetja Indosa je bilo s sodno odločbo z dne 19. julija 1994 z retroaktivnim učinkom te razglasitve na dan 24. februarja 1986 na predlog zaposlenih razglašeno, da ne plačuje zapadlih obveznosti. Vendar je bilo temu podjetju z novo sodno odločbo dovoljeno, da še naprej opravlja dejavnosti, zato da se prepreči, da bi bila delovna mesta 478 zaposlenih v podjetju ogrožena.
- 11 Kar zadeva družbe za upravljanje, je bil za družbo Ficodesa 19. januarja 1995 začel stečajni postopek, družbi Manufacturas Damma SA in Gestión de Magefesa en Cantabria SA pa sta prenehali opravljati svoje dejavnosti.

Odločbi Komisije

- 12 Skupina Magefesa je bila predmet dveh postopkov v zvezi z državnimi pomočmi.
- 13 Komisija je 20. decembra 1989 sprejela Odločbo 91/1/EGS v zvezi s pomočmi, ki so jih španska centralna vlada in vlade več avtonomnih skupnosti dodelile skupini MAGEFESA, proizvajalki kuhinjskih pripomočkov iz nerjavnega jekla in malih električnih aparatov (UL 1991, L 5, str. 18), s katero je pomoči, ki so bile dodeljene podjetjem skupine Magefesa v obliki posojilnih jamstev, posojil po netržnih pogojih, nepovratnih pomoči in subvencioniranja obresti, razglasila za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgom.
- 14 Pomoči, ki jih je odobrila Baskovska avtonomna skupnost in so bile na podlagi Odločbe 91/1 razglašene za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgom, se delijo na:
 - posojilno jamstvo v višini 300 milijonov ESP, neposredno dodeljeno podjetju Indosa;
 - posojilno jamstvo v višini 672 milijonov ESP, dodeljeno podjetju Ficodesa, in
 - subvencioniranje obresti v višini 9 milijonov ESP.
- 15 S to odločbo so bili španski organi pozvani zlasti k umiku posojilnih jamstev, preoblikovanju ugodnih posojil v običajne kredite in zagotovitvi vračila nepovratnih pomoči.

- 16 Komisija je leta 1997 prejela nove pritožbe glede prednosti, ki naj bi jo imela podjetja iz skupine Magefesa zaradi nevračila pomoči, ki so bile z Odločbo 91/1 razglašene za nezdržljive s skupnim trgov, in zaradi nespoštovanja finančnih in davčnih obveznosti teh podjetij. Zato je glede pomoči, ki so bile tem podjetjem ali njihovim pravnim naslednikom dodeljene po letu 1989, uvedla postopek iz člena 93(2) Pogodbe ES (postal člen 88(2) ES, ki je postal člen 108 PDEU) in 14. oktobra 1998 sprejela Odločbo 1999/509. Španska vlada je bila o tej odločbi uradno obveščena 29. oktobra 1998.
- 17 Komisija je s to odločbo pomoči, ki so jih španski organi dodelili med drugim podjetju Indosa v obliki rednega neplačevanja davkov in socialnih prispevkov tako do dneva začetka stečajnega postopka za to podjetje kot od tega datuma do maja leta 1997, razglasila za nezakonite in nezdržljive s skupnim trgov.
- 18 Kraljevina Španija je bila s členom 2 te odločbe pozvana k sprejetju ukrepov, potrebnih za to, da prejemniki te pomoči vrnejo, pri čemer morajo vrnjeni zneski vključevati obresti, ki tečejo od odobritve navedenih pomoči do dejanskega dneva njihovega vračila.
- 19 Kraljevina Španija bi morala v skladu s členom 3 Odločbe 1999/509 Komisijo v roku dveh mesecev od uradnega obvestila o tej odločbi seznaniti z ukrepi, sprejetimi na podlagi te odločbe.
- 20 Kraljevina Španija je s tožbo, ki je bila v sodnem tajništvu Sodišča vložena 28. decembra 1998, na podlagi člena 173 Pogodbe ES (po spremembi postal člen 230 ES, ta pa je postal člen 263 PDEU) zahtevala razglasitev ničnosti Odločbe 1999/509.
- 21 Sodišče je v sodbi z dne 12. oktobra 2000 v zadevi Španija proti Komisiji (C-480/98, Recueil, str. I-8717) razsodilo:
- „1. Odločba [1999/509] se razglasi za nično v delu, v katerem je z njo v zneske pomoči, katerih vračilo je treba zagotoviti, vključeno obračunavanje obresti na pomoči, nezakonito prejete pred začetkom tega postopka, ki so zapadle po začetku stečajnega postopka za podjetji Indosa in Cunosa.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Kraljevina Španija poleg svojih stroškov nosi tudi tri četrtine stroškov Komisije Evropskih skupnosti.“
- 22 Komisija je 22. decembra 1999 v skladu s členom 88(2), drugi pododstavek, ES vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti proti Kraljevini Španiji, katere predmet je bila ugotovitev, da Kraljevina Španija ni pravočasno sprejela ukrepov, potrebnih za uskladitev z odločbama 91/1 in 1999/509.
- 23 Sodišče je v sodbi z dne 2. julija 2002 v zadevi Komisija proti Španiji (C-499/99, Recueil, str. I-6031) razsodilo:
- „1. Kraljevina Španija s tem, da ni sprejela ukrepov, potrebnih za uskladitev z Odločbo [91/1] v delu, v katerem so bile z njo pomoči, dodeljene podjetjem [Indosa], [GURSA], [MIGSA] in [Cunosa], razglašene za nezakonite in nezdržljive s skupnim trgov, in z Odločbo [1999/509] v delu, v katerem so bile z njo pomoči, dodeljene podjetjem GURSA, MIGSA in Cunosa, razglašene za nezakonite in nezdržljive s skupnim trgov, ter s tem, da Komisije v določenih rokih ni obvestila o ukrepih, sprejetih za izvršitev Odločbe 1999/509 v delu, v katerem so bile z njo pomoči, dodeljene podjetju Indosa, razglašene za nezakonite in nezdržljive s skupnim trgov, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 249, četrti odstavek, ES ter členov 2 in 3 navedenih odločb.
2. V preostalem se tožba Komisije Evropskih skupnosti zavrne.

3. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.“

- 24 Kot je razvidno iz obrazložitve navedene sodbe, je Sodišče tožbo Komisije na podlagi okoliščine, da je bilo o nekaterih vidikih prenehanja podjetja Indosa odločeno na skupščini upnikov 4. julija 2000, zavrnilo v delu, v katerem se je predlagala ugotovitev, da Kraljevina Španija ni sprejela ukrepov, potrebnih za uskladitev z Odločbo 1999/509.

Razprave, ki so potekale do vložitve te tožbe

- 25 Zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Španiji je sledila obsežna korespondenca med Komisijo in Kraljevino Španijo glede zagotovitve vračila pomoči, na katere se nanašata odločbi 91/1 in 1999/509, in glede izvršitve navedene sodbe.
- 26 Iz spisa, predloženega Sodišču, je razvidno, da je bil za podjetje Indosa leta 1994 začet stečajni postopek, vendar je nadaljevalo dejavnosti.
- 27 Španski organi so v odgovor na zahteve Komisije za informacije z dne 25. marca in 27. julija 2004 ter 31. januarja 2005 z dopisom z dne 31. marca 2005 navedli med drugim, da je bil dogovor o načinu prenehanja podjetja Indosa odobren 29. septembra 2004, da se je ta odobritev izpodbijala, ne da bi to imelo suspenzivni učinek, in da se je tako unovčenje sredstev podjetja Indosa lahko začelo.
- 28 Komisija je z dopisoma z dne 5. julija in 16. decembra 2005 poudarila, da podjetje Indosa približno tri leta po izreku zgoraj navedene sodbe Komisija proti Španiji še vedno opravlja dejavnosti, da se postopek unovčenja sredstev tega podjetja še ni začel in da še ni bila zagotovljena vrnitev nezakonite pomoči. Poleg tega je zahtevala, naj podjetje Indosa preneha opravljati dejavnosti in naj se unovčenje sredstev tega podjetja opravi najpozneje 25. januarja 2006.
- 29 Komisija je tega leta 2006 menila, da sta bili odločbi 91/1 in 1999/509 izvršeni glede podjetij GURSA, MIGSA in Cunosa, saj so ta prenehala opravljati dejavnosti, njihova sredstva pa so bila prodana po tržni ceni. Glede podjetja Indosa pa se je korespondenca med Komisijo in španskimi organi nadaljevala.
- 30 Kraljevina Španija je z dopisom z dne 30. maja 2006 Komisijo obvestila, da je dogovor o načinu prenehanja podjetja Indosa postal dokončen 2. maja 2006.
- 31 Toda Komisija je v vrsti dopisov, med drugim z dne 18. oktobra 2006, 27. januarja 2007 in 26. septembra 2008, trdila, da podjetje Indosa ni dejansko prenehalo opravljati dejavnosti in da njegova sredstva niso bila unovčena. Iz informacij, ki jih je predložila Kraljevina Španija, naj bi bilo razvidno, da so se dejavnosti podjetja Indosa nadaljevale prek njegove hčerinske družbe v stoddotni lasti, Compañía de Menaje Doméstico SL (v nadaljevanju: CMD), ki jo je stečajni upravitelj podjetja Indosa ustanovil za trženje proizvodnje tega podjetja in na katero so bila prenesena vsa sredstva in zaposleni tega podjetja. Ker je Komisija menila, da sredstva podjetja Indosa niso bila prenesena po odprtem in preglednem postopku, je ugotovila, da družba CMD nadaljuje subvencionirano dejavnost in da je zato treba doseči, da družba CMD zadevne pomoči vrne.
- 32 Kraljevina Španija je odgovorila z vrsto dopisov, vključno z dopisi z dne 8. oktobra in 13. novembra 2008 ter z dne 24. julija in 25. avgusta 2009, iz katerih je razvidno, da je družba CMD 30. junija 2008 vložila predlog za začetek stečajnega postopka in da so njeni stečajni upravitelji vložili predlog za kolektivno odpoved pogodb o zaposlitvi vseh zaposlenih, ki ga je pristojno nacionalno sodišče sprejelo.
- 33 Komisija je z dopisi z dne 18. avgusta ter 7. in 21. septembra 2009 zahtevala, naj se ji pošlje natančen časovni razpored, iz katerega bodo razvidni točen datum prenehanja dejavnosti družbe CMD in izčrpnije informacije o postopku prodaje njenih sredstev, vključno z dokazom, da je bila ta prodaja

opravljena po tržnih pogojih. Ta institucija je od Kraljevine Španije zahtevala tudi, naj predloži dokaze, da so bile pomoči, ki so bile razglašene za nezdružljive s skupnim trgov, vpisane v pasivo družbe CMD kot terjatve do stečajne mase.

- 34 Kraljevina Španija je z dopisi z dne 21. septembra ter 13. in 21. oktobra 2009 v bistvu odgovorila, da je družba CMD 30. julija 2009 prenehala opravljati dejavnosti, vendar Komisiji ni poslala natančnega časovnega razporeda, ki ga je ta zahtevala.
- 35 Nekdanji zaposleni družbe CMD so 3. septembra 2009 ustanovili družbo z omejeno odgovornostjo z udeležbo delavcev Euskomenaje 1870 SLL (v nadaljevanju: Euskomenaje), ki proizvaja in trži kuhinjske pripomočke in male električne aparate. Kraljevina Španija trdi, da je bilo družbi Euskomenaje dovoljeno opravljanje „začasne dejavnosti“ za zagotovitev ohranjanja industrijskih obratov in plačevanje fiksnih stroškov, ki zmanjšujejo stečajno maso v postopku stečaja družbe CMD.
- 36 Po ustanovitvi navedene družbe so stečajni upravitelji družbe CMD odobrili začasen prenos sredstev te družbe na družbo Euskomenaje do konca stečajnega postopka za družbo CMD.
- 37 Komisija se je nato odzvala, kot je opisano v nadaljevanju.
- 38 Prvič, vložila je to tožbo, ki se nanaša na ugotovitev, da Kraljevina Španija ni izvršila Odločbe 1999/509, kar zadeva podjetje Indosa.
- 39 Drugič, ta institucija je proti Kraljevini Španiji uvedla postopek iz člena 228 ES (postal člen 260 PDEU), tako da ji je 23. novembra 2009 poslala uradni opomin, s katerim je tej državi članici očitala neizvršitev zgoraj navedene sodbje Komisija proti Španiji v delu, v katerem se nanaša na Odločbo 91/1 in podjetje Indosa.

Dogodki po vložitvi tožbe pri Sodišču v tej zadevi

- 40 V postopku zaradi neizvršitve sodbje Sodišča, s katero je bilo ugotovljeno, da država članica ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, ki je omenjen v prejšnji točki, je bila izdana sodba z dne 11. decembra 2012 v zadevi Komisija proti Španiji (C-610/10).
- 41 Iz navedene sodbje je razvidno, da je Kraljevina Španija 26. januarja 2010 Komisijo obvestila, da sta podjetje Indosa in družba CMD v stečajnem postopku in da sta prenehala opravljati dejavnosti.
- 42 Kraljevina Španija je v dopisih z dne 2. in 9. junija 2010 navedla zlasti, da Baskovska avtonomna skupnost ni na seznamu upnikov družbe CMD v zvezi s pomočmi, ki so bile z Odločbo 91/1 razglašene za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov, da pa se bo udeležila stečajnega postopka in zahtevala, naj se na ta seznam vpiše terjatev glede navedenih pomoči.
- 43 Kraljevina Španija je z dopisom z dne 7. julija 2010 Komisiji poslala načrt poteka stečajnega postopka za družbo CMD in sklep pristojnega nacionalnega sodišča z dne 22. junija 2010 o odobritvi tega načrta. Ta načrt določa, da je treba vsa sredstva družbe CMD prodati njenim upnikom, to je zlasti njenim zaposlenim, za delni pobot njihovih terjatev, razen če se v petnajstih dneh po objavi tega načrta predloži boljša ponudba. Vsekakor je iz tega načrta razvidno, da zadevnih nezakonitih pomoči ni med priznanimi terjatvami.
- 44 Baskovska avtonomna skupnost je 3. decembra 2010 v postopku stečaja družbe CMD vložila zahtevo, da se terjatev glede vračila pomoči, ki so bile dodeljene podjetju Indosa in so bile z Odločbo 91/1 razglašene za nezakonite, vpiše na seznam terjatev. Ker je terjatev, ki je bila prijavljena v zvezi s tem, znašala približno 16,5 milijona EUR, kar je precej manj od zneska vseh zadevnih pomoči, ga je ta

avtonomna skupnost večkrat popravila, tako da je bil v skladu z njeno zadnjo izjavo z dne 7. decembra 2011 povečan na 22 683 745 EUR, kar ustreza oceni zneska zadevne terjatve, ki jo je pripravila Komisija.

- 45 Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao (Španija) je s sklepom z dne 12. januarja 2011 odredilo prenehanje dejavnosti družbe CMD in zaprtje njenih poslovnih prostorov.
- 46 Baskovska avtonomna skupnost je 3. marca 2011 pri navedenem sodišču vložila zahtevo za ustavitev dejavnosti družbe Euskomenaje, ki se opravlja v prostorih družbe CMD.
- 47 Navedena avtonomna skupnost je 10. marca 2011 vložila pritožbo zoper sklep z dne 22. junija 2010, naveden v točki 43 te sodbe, s katerim je bil odobren načrt poteka stečajnega postopka za družbo CMD.
- 48 Audiencia Provincial de Bizkaia (Španija) je s sklepom z dne 16. januarja 2012 navedeni sklep razveljavilo in odredilo unovčenje sredstev družbe CMD v pogojih konkurence, ki je svobodna, pregledna in odprta za tretje osebe.
- 49 S sklepom Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao z dne 4. aprila 2012 je bila terjatev Baskovske avtonomne skupnosti v znesku 22 683 745 EUR vpisana v pasivo družbe CMD.

Tožba

- 50 Kraljevina Španija je z ločenim aktom, ki je bil v sodnem tajništvu Sodišča vložen 4. marca 2010, zoper tožbo Komisije vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 91(1) Poslovnika Sodišča v različici, ki se je uporabljala na navedeni dan. Sodišče je 31. avgusta 2010 sklenilo, da bo ta ugovor združilo z vsebinsko presojo zadeve in ga proučilo hkrati z vsebino.

Ugovor nedopustnosti

Trditve strank

- 51 Kraljevina Španija se sklicuje na nedopustnost te tožbe, ker naj bi bila ta v nasprotju z načelom pravnomočnosti, ki velja za zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Španiji z dne 2. julija 2002.
- 52 Glede tega naj bi bili v obravnavanem primeru izpolnjeni trije pogoji, ki se v skladu s sodno prakso Sodišča zahtevajo za ugoditev ugovoru pravnomočnosti, in sicer enakost strank, predmeta spora in pravne podlage. Tožba namreč poteka med istima strankama, Komisijo in Kraljevino Španijo, predmet spora naj bi bil v obeh zadevah enak, saj naj bi šlo za Odločbo 1999/509, in podlaga naj bi bila enaka, saj naj bi tožba, na podlagi katere je bila izdana navedena sodba Komisija proti Španiji, temeljila na členu 88(2) ES, ki zdaj ustreza členu 108(2) PDEU.
- 53 Glede na to, da naj bi Sodišče v zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Španiji z dne 2. julija 2002 v bistvu razsodilo, da je Kraljevina Španija izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi navedene odločbe, naj bi bilo treba to tožbo zavreči kot nedopustno, saj naj bi se nanašala na vprašanje, o katerem je bilo že razsojeno. V točki 43 navedene sodbe naj bi namreč Sodišče glede podjetja Indosa ugotovilo samo, da je ta država članica kršila le obveznost seznanitve Komisije z ukrepi, ki so bili sprejeti, in ukrepi, ki še bodo sprejeti za zagotovitev vračila pomoči, dodeljenih temu podjetju. Iz točk 40, 44 in 46 navedene sodbe naj bi bilo razvidno, da je bila tožba, ki jo je vložila ta institucija, zavrnjena v delu, v katerem se je Kraljevini Španiji očitalo, da ni sprejela ukrepov, potrebnih za

zagotovitev vračila pomoči, odobrenih podjetju Indosa, in to zato, ker je v skladu s točkama 33 in 35 zgoraj navedene sodbe skupščina upnikov odločila o nekaterih vidikih prenehanja te družbe.

- 54 Kraljevina Španija dodaja, da je glede obveznosti seznanitve Komisije z ukrepi, sprejetimi za izvršitev Odločbe 1999/509 v roku, ki ga je ta predpisala, iz točke 42 zgoraj navedene sodbe Komisija proti Španiji z dne 2. julija 2002 razvidno, da se je ta rok v skladu s členom 3 te odločbe iztekel 29. decembra 1998, tako da naj te obveznosti zdaj ne bi bilo mogoče izpolniti.
- 55 Komisija predlaga, naj se ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila Kraljevina Španija, zavrne.
- 56 Ta institucija glede tega opozarja, da je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da se v okviru tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti pravnomočnost nanaša le na dejanska in pravna vprašanja, o katerih se je dejansko ali nujno odločilo s sodbo Sodišča (glej zlasti sodbi z dne 12. junija 2008 v zadevi Komisija proti Portugalski, C-462/05, ZOdl., str. I-4183, točka 23, in z dne 29. junija 2010 v zadevi Komisija proti Luksemburgu, C-526/08, ZOdl., str. I-6180, točka 27).
- 57 Natančneje, v skladu s to sodno prakso naj bi morala Komisija, če se okoliščine primera spremenijo, ugotoviti, ali ta sprememba pomeni temeljno spremembo premise, na katero se je Sodišče oprlo v prejšnji sodbi, in če je tako, naj bi Komisija lahko vložila novo tožbo.
- 58 Prav tako pa naj bi bilo v obravnavanem primeru.
- 59 Sodišče naj bi se namreč v točki 33 zgoraj navedene sodbe Komisija proti Španiji z dne 2. julija 2002 oprlo na predpostavko, da je „4. julija 2000 potekala skupščina upnikov, da bi se odločilo glede nadaljevanja ali prenehanja dejavnosti podjetja Indosa, in da je bilo dogovorjeno, da se v roku štirih mesecev za to podjetje začne stečajni postopek“.
- 60 Vendar naj bi se nato izkazalo, da v nasprotju z dogovorjenim na navedeni skupščini upnikov podjetje Indosa ni prenehalo, temveč so se njegove dejavnosti celo nadaljevale, najprej jih je nadaljevalo podjetje Indosa, nato pa so se nadaljevale prek družbe CMD, ki je njegova hčerinska družba.
- 61 Toda bistvene premise glede dejanskega stanja, na katerih je temeljila zgoraj navedena sodba Komisija proti Španiji z dne 2. julija 2002, naj se ne bi potrdile. Dejstva, navedena v prejšnji točki, naj bi v bistvu pomenila nove elemente, ki se v navedeni sodbi niso obravnavali, tako da naj bi se predmet te sodbe razlikoval od predmeta spora, v katerem je bila izdana navedena sodba.
- 62 Poleg tega naj Komisija ne bi mogla pri Sodišču vložiti tožbe proti Kraljevini Španiji v skladu s členom 260(2) PDEU, ker naj takrat Sodišče še ne bi ugotovilo, da ta država ni izpolnila obveznosti, da zagotovi vračilo nezakonitih pomoči, izplačanih podjetju Indosa, ki je bila določena z Odločbo 1999/509.
- 63 Komisija dodaja, da če bi Sodišče sprejelo ugovor nedopustnosti, ta institucija ne bi mogla uporabiti instrumentov, ki ji jih Pogodba DEU daje na voljo za to, da državo članico zaveže k izvršitvi odločbe, sprejete za odpravo izkrivljanja konkurence, ki so ga povzročile pomoči, razglašene za nezdržljive s skupnim trgov. V stališču, ki ga zagovarja Kraljevina Španija, naj bi bil tako odvzet polni učinek ureditve o nadzoru nad državnimi pomočmi in odločbe, s katero je bila ugotovljena nezakonitost pomoči v obravnavanem postopku.

Presoja Sodišča

- 64 Prvič, opozoriti je treba na pomen načela pravnomočnosti v pravnem redu Unije in v pravnih redih držav članic (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Luksemburgu, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 65 Kot je Sodišče že razsodilo, je to načelo mogoče uporabiti tudi v postopkih zaradi neizpolnitve obveznosti (zgoraj navedena sodba Komisija proti Luksemburgu, točka 27).
- 66 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča pa je razvidno, da se pravnomočnost vseeno nanaša le na dejanska in pravna vprašanja, o katerih se je dejansko ali nujno odločalo v zadevni sodbi (zgoraj navedena sodba Komisija proti Luksemburgu, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 67 Za ugotovitev, ali je Komisija z vložitvijo te tožbe kršila načelo pravnomočnosti, je treba glede na dejanski in pravni okvir zadev proučiti, ali sta ta postopek in postopek, v katerem je bila izdana zgoraj navedena sodba Komisija proti Španiji z dne 2. julija 2002, enaka z vidika dejstev in prava (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Luksemburgu, točka 28).
- 68 Natančneje, gre za presojo, ali je predmet tega spora enak kot predmet spora, v katerem je bila izdana navedena sodba Komisija proti Španiji (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Portugalski, točka 27).
- 69 Drugič, poudariti je treba, da je pravno sredstvo, določeno s členom 108(2), drugi pododstavek, PDEU, samo različica tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti, ki je posebej prilagojena za posamične težave, ki jih državne pomoči pomenijo za konkurenco na notranjem trgu (glej sodbo z dne 3. julija 2001 v zadevi Komisija proti Belgiji, C-378/98, Recueil, str. I-5107, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 70 V postopkih, uvedenih na podlagi člena 258 PDEU, je Sodišče večkrat razsodilo, da je treba obstoj neizpolnitve obveznosti presojati glede na položaj države članice ob izteku roka, določenega v obrazloženem mnenju, in da Sodišče pozneje nastalih sprememb ne more upoštevati (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Belgiji, točka 25).
- 71 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča je razvidno tudi, da ker člen 108(2), drugi pododstavek, PDEU v nasprotju s členom 258 PDEU ne določa predhodnega postopka in ker Komisija zato ne izda obrazloženega mnenja, s katerim se zadevni državi članici naloži rok za uskladitev s pravom Unije, je za presojo tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti, vložene na podlagi člena 108(2), drugi pododstavek, PDEU, načeloma upošteven datum, ki je določen v odločbi Komisije, katere neizvršitev se izpodbija (glej zlasti sodbe z dne 14. aprila 2011 v zadevi Komisija proti Poljski, C-331/09, ZOdl., str. I-2933, točka 50 in navedena sodna praksa; z dne 1. marca 2012 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-354/10, točka 61, in z dne 28. junija 2012 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-485/10, točka 31).
- 72 Glede roka, določenega v obravnavanem primeru, člen 3 Odločbe 1999/509 Kraljevini Španiji določa rok dveh mesecev od datuma uradnega obvestila o tej odločbi za seznanitev Komisije z ukrepi, sprejetimi za uskladitev s to odločbo.
- 73 Ker je bila Kraljevina Španija o navedeni odločbi uradno obveščena 29. oktobra 1998, se je dvomesečni rok, določen v njenem členu 3, iztekel 29. decembra 1998.
- 74 Toda v obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je Komisija, kot je navedeno že v točki 28 te sodbe, v okviru dolgih razprav med strankama o zagotovitvi vračila zadevnih pomoči v dopisu z dne 16. decembra 2005 navedeni državi članici določila nov rok za izpolnitev obveznosti na podlagi Odločbe 1999/509, ki se je iztekel 25. januarja 2006.

- 75 Tako je treba ugotoviti, da se je rok, določen v členu 3 navedene odločbe, nadomestil z rokom iz dopisa z dne 16. decembra 2005, tako da je za presojo neizpolnitve obveznosti, ki jo v tej zadevi zatrjuje Komisija, upošteven zadnji navedeni rok (glej v tem smislu zgoraj navedene sodbe Komisija proti Belgiji, točka 28; Komisija proti Poljski, točka 50, in Komisija proti Grčiji z dne 28. junija 2012, točka 31).
- 76 Iz tega je razvidno, da mora Sodišče za presojo zatrjevane neizpolnitve obveznosti proučiti dejansko in pravno stanje, ki je obstajalo 25. januarja 2006, in da je tako upoštevni datum v obravnavanem primeru poznejši od datuma izdaje zgoraj navedene sodbe Komisija proti Španiji z dne 2. julija 2002.
- 77 V teh okoliščinah ni mogoče veljavno trditi, da imata ta spor in spor, v katerem je bila izdana navedena sodba Komisija proti Španiji, enak predmet.
- 78 Kot pa je navedeno v točkah 67 in 68 te sodbe, je enakost predmetov sporov, ki izhaja iz istega dejanskega in pravnega stanja, eden od nujnih pogojev za to, da je mogoče priznati pravnomočnost prve sodbe v zvezi s to zadevo.
- 79 Ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila Kraljevina Španija in se nanaša na pravnomočnost zgoraj navedene sodbe Komisija proti Španiji z dne 2. julija 2002, je zato treba zavriniti.

Vsebinska presoja

Trditve strank

- 80 Komisija Kraljevini Španiji očita, da ni sprejela ukrepov, ki jih vključuje izvršitev Odločbe 1999/509 glede zagotovitve vračila nezakonitih pomoči, dodeljenih podjetju Indosa.
- 81 Namreč, čeprav je bil stečajni postopek za navedeno podjetje uveden že leta 1994, naj te pomoči ne bi bile niti vrnjene niti vpisane kot terjatve do stečajne mase tega podjetja.
- 82 Dalje naj bi dejavnosti podjetja Indosa kljub začetku stečajnega postopka najprej nadaljevalo podjetje Indosa, nato pa njegova hčerinska družba v stoddstotni lasti CMD. Poleg tega naj bi bila sredstva podjetja Indosa na družbo CMD prenesena nepregledno in brez razpisnega postopka.
- 83 Glede družbe CMD, za katero je bil prav tako uveden stečajni postopek, Komisija ugotavlja, da španski organi še niso zagotovili vračila zadevnih nezakonitih pomoči, ki jih je prejela ta družba, niti niso terjatve v zvezi z vračilom teh pomoči vpisali na seznam terjatev v stečajnem postopku za to družbo.
- 84 Poleg tega naj bi po prenehanju dejavnosti družbe CMD konkurenčno prednost zaradi prejemanja nezakonitih pomoči obdržala družba Euskomenaje, ki so jo ustanovili nekdanji zaposleni družbe CMD za nadaljevanje dejavnosti, ki jo je do tedaj opravljala družba CMD. Vse to naj bi pripeljalo do ugotovitve, da so se s takim ravnanjem znova obšle obveznosti, ki izvirajo iz stečajnega postopka za družbo prejemnico nezakonitih pomoči, saj so se sredstva družbe CMD prenesla na družbo Euskomenaje nejavno in brez plačila protivrednosti.
- 85 Kraljevina Španija nasprotno meni, da je sprejela vse ukrepe v svoji moči za zagotovitev izvršitve Odločbe 1999/509.
- 86 V zvezi s tem, prvič, glede vpisa terjatve, ki se nanaša na vračilo zadevnih nezakonitih pomoči, v postopku stečaja družbe CMD ta država članica v bistvu trdi, da je Baskovska avtonomna skupnost sprejela vrsto ukrepov za ta vpis.

- 87 Drugič, glede prenehanja subvencionirane dejavnosti Kraljevina Španija priznava, da se je ta nadaljevala v prostorih družbe CMD prek družbe Euskomenaje. Kljub temu meni, da je opravila vse potrebno za prenehanje te dejavnosti.
- 88 Tretjič, glede prodaje sredstev družbe CMD Kraljevina Španija, sklicujoč se na sodbo z dne 17. novembra 2011 v zadevi Komisija proti Italiji (C-496/09, ZOdl., str. I-11483), trdi, da za izpolnitev obveznosti zagotovitve vračila pomoči, ki je nezakonita in nezdružljiva s skupnim trgov, zadostuje, da se na seznam terjatev vpiše terjatev v zvezi z vračilom zadevnih pomoči, prodaja sredstev prejemnika te pomoči po tržnih cenah pa naj se torej ne bi več zahtevala.
- 89 Nazadnje Kraljevina Španija trdi, da javni upniki niso mogli pospešiti stečajnega postopka za družbo CMD, saj je ta potekal pod nadzorom sodišča in po postopku, določenem z veljavno nacionalno zakonodajo. Zaostanke pri tem stečajnem postopku naj bi bilo mogoče pojasniti z različnimi težavami, ki niso bile odvisne od volje Kraljevine Španije. Nevračilo odobrenih pomoči naj bi bilo posledica tega, da so zadevna podjetja v stečaju.

Presoja Sodišča

- 90 Najprej je treba opozoriti, kot je Sodišče večkrat razsodilo, da je odprava nezakonite pomoči z njenim vračilom logična posledica ugotovitve nezakonitosti te pomoči (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Poljski, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 91 Država članica, ki je naslovnica odločbe, na podlagi katere je zavezana zagotoviti vračilo nezakonite pomoči, mora zato na podlagi člena 288 PDEU sprejeti vse ustrezne ukrepe, da zagotovi izvršitev te odločbe. Zagotoviti mora učinkovito vračilo zneskov, ki jih je treba plačati za odpravo izkrivljanja konkurence, ki ga je povzročila konkurenčna prednost, nastala zaradi nezakonite pomoči (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Poljski, točki 55 in 56).
- 92 V skladu s členom 14(3) Uredbe št. 659/1999 je treba vračilo pomoči, ki je bila z odločbo Komisije razglašena za nezakonito in nezdružljivo s skupnim trgov, kot je razvidno tudi iz uvodne izjave 13 te uredbe, zagotoviti nemudoma in v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu zadevne države članice, če ti omogočajo takojšno in dejansko izvršitev navedene odločbe, saj tak pogoj odraža zahteve načela učinkovitosti, določenega s sodno prakso Sodišča (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Poljski, točka 59, in sodbo z dne 29. marca 2012 v zadevi Komisija proti Italiji, C-243/10, točka 36).
- 93 Za presojo utemeljenosti te tožbe je tako treba preveriti, ali je podjetje, ki prejelo zadevne nezakonite pomoči, v določenem roku vrnilo zneske teh pomoči.
- 94 Najprej je treba ugotoviti, da se spor, o katerem odloča Sodišče, nanaša le na pomoči, ki so bile podeljene podjetju Indosa in so bile z Odločbo 1999/509 razglašene za nezdružljive s skupnim trgov.
- 95 Glede tega je treba ugotoviti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za uporabo člena 108(2), drugi pododstavek, PDEU upošteven datum, določen v odločbi, katere neizvršitev se izpodbija, ali glede na okoliščine primera datum, ki ga je Komisija določila naknadno (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Grčiji z dne 28. junija 2012, točka 31).
- 96 Kot je navedeno v točkah od 74 do 76 te sodbe, je v obravnavanem primeru upošteven datum izteka roka, ki ga je Komisija določila v dopisu z dne 16. decembra 2005, in sicer 25. januar 2006.
- 97 V obravnavanem primeru ni sporno, da na zadnjenavedeni dan podjetje Indosa ni vrnilo nezakonitih pomoči, ki jih je prejelo. Glede tega podjetja je treba ugotoviti tudi, da do dneva obravnave v tej zadevi ni vrnilo še nobenega zneska iz Odločbe 1999/509.

- 98 Tako stanje očitno ni v skladu z obveznostjo zadevne države članice doseči dejansko izterjavo dolgovanih zneskov ter pomeni nedvomno kršitev obveznosti takojšnje in dejanske izvršitve navedene odločbe.
- 99 Prav tako se v skladu z ustaljeno sodno prakso država članica pri obrambi v okviru tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti, ki jo Komisija vloži na podlagi člena 108(2) PDEU, lahko sklicuje samo na absolutno nemožnost pravilne izvršitve odločbe te institucije, s katero je naložena zagotovitev vračila zadevne pomoči (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Poljski, točka 69 in navedena sodna praksa).
- 100 V tej zadevi pa Kraljevina Španija take absolutne nemožnosti izvršitve pravzaprav ni navajala.
- 101 Vsekakor je treba opozoriti, da po eni strani pogoj za obstoj absolutne nemožnosti ni izpolnjen, kadar se tožena država članica zgolj sklicuje na pravne, politične ali praktične težave, ki naj bi jih imela pri izvrševanju zadevne odločbe, ne da bi proti zadevnim podjetjem dejansko ukrepala za zagotovitev vračila pomoči in ne da bi Komisiji predlagala druge načine za izvršitev te odločbe, s katerimi bi lahko premagala te težave, in da po drugi strani z domnevnimi notranjimi težavami pri izvrševanju odločbe Komisije ni mogoče utemeljiti tega, da ta država članica ni spoštovala obveznosti, ki jih ima na podlagi prava Unije (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Poljski, točki 70 in 72).
- 102 V teh okoliščinah pojasnil, ki jih je ta država članica navedla v obrambo in ki temeljijo na domnevnih notranjih težavah, nikakor ni mogoče sprejeti kot utemeljitev neizvršitve Odločbe 1999/509.
- 103 Glede okoliščine, na katero se sklicuje Kraljevina Španija, namreč, da sta podjetje Indosa in družba CMD, ki je njegova pravna naslednica, v stečajnem postopku in da vračilo zadevnih pomoči ni mogoče, ker ni sredstev, je treba poudariti, da je Sodišče večkrat razsodilo, da če mora nezakonito izplačane pomoči vrniti podjetje, ki je v stečaju ali postopku, v katerem se unovčijo sredstva in poplačajo obveznosti, dejstvo, da je to podjetje v težavah ali stečaju, ne vpliva na obveznost vračila (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Španiji z dne 11. decembra 2012, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 104 Iz ustaljene sodne prakse izhaja tudi, da je vzpostavitev prejšnjega stanja in odpravo izkrivljanja konkurence, ki je nastalo zaradi nezakonitega izplačila pomoči, načeloma mogoče doseči z vpisom terjatve v zvezi z vračilom nezakonite pomoči na seznam terjatev (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Španiji z dne 11. decembra 2012, točka 72 in navedena sodna praksa).
- 105 V obravnavanem primeru ni sporno, da na upoštevni dan, 25. januarja 2006, zadevne nezakonite pomoči niso bile predmet takega vpisa.
- 106 Ob upoštevanju posebnosti te zadeve in argumentov strank je treba pojasniti tudi, da v nasprotju s trditvami Kraljevine Španije, tudi če bi bila terjatev v zvezi z zadevnimi pomočmi v določenem roku vpisana na seznam terjatev, sama izpolnitev te formalnosti ne bi zadostovala za izpolnitev obveznosti izvršitve Odločbe 1999/509 in odpravo izkrivljanja konkurence, ki je nastalo s prejemanjem teh pomoči.
- 107 Kot je namreč Sodišče že večkrat razsodilo, vpis terjatve v zvezi z vračilom zadevnih pomoči na seznam terjatev omogoča izpolnitev obveznosti zagotovitev vračila, samo če bi takrat, ko državni organi ne morejo zagotoviti vračila celotnega zneska pomoči, stečajni postopek povzročil prenehanje podjetja, ki je prejelo nezakonite pomoči, to je popolno prenehanje njegove dejavnosti (zgoraj navedena sodba Komisija proti Španiji z dne 11. decembra 2012, točka 104 in navedena sodna praksa).
- 108 V obravnavanem primeru pa se ni izkazalo samo, da podjetje Indosa 25. januarja 2006 še ni prenehalo, temveč da so se njegove dejavnosti tudi nadaljevale prek družbe CMD in nato družbe Euskomenaje.

- 109 Ker pa je podjetje, ki je prejelo nezakonite pomoči, v stečaju in ker je bila ustanovljena nova družba za nadaljevanje dejavnosti tega podjetja v stečaju, lahko nadaljevanje te dejavnosti, če ni zagotovljeno vračilo zadevnih pomoči v celoti, ohranja izkrivljanje konkurence, ki ga povzroča konkurenčna prednost te družbe na trgu v primerjavi s konkurenti. Taka novoustanovljena družba je lahko tako, če se ta prednost ohrani v njeno korist, zavezana zadevne pomoči vrniti. Tako je med drugim, če se ugotovi, da ima ta družba dejansko korist od konkurenčne prednosti, povezane s prejemanjem navedenih pomoči, zlasti če pridobi sredstva družbe v stečaju, ne da bi jih plačala po ceni, skladni s tržnimi pogoji, ali če se je z ustanovitvijo take družbe obšla obveznost vračila navedenih pomoči. To velja, zlasti če plačilo cene, skladne s tržnimi pogoji, ne bi zadostovalo za odpravo konkurenčne prednosti, povezane s prejemanjem nezakonitih pomoči. Zgoraj navedenih ugotovitev poleg tega nikakor ne omaje zgoraj navedena sodba Komisija proti Italiji z dne 17. novembra 2011, na katero se sklicuje Kraljevina Španija (zgoraj navedena sodba Komisija proti Španiji z dne 11. decembra 2012, točki 106 in 108).
- 110 Glede tega je treba poudariti, da v obravnavanem primeru Kraljevina Španija v določenem roku ni sprejela nobenega ukrepa za zagotovitev vračila zadevnih nezakonitih pomoči.
- 111 Baskovska avtonomna skupnost je tako po eni strani šele 3. decembra 2010 vložila zahtevo za vpis terjatve v zvezi z vračilom nezakonitih pomoči na seznam terjatev v postopku stečaja družbe CMD. Poleg tega se je, kot je razvidno iz točk 23 in 73 zgoraj navedene sodbe Komisija proti Španiji z dne 11. decembra 2012, terjatev, ki je bila glede tega prijavljena, nanašala na pomoči, ki so bile z Odločbo 91/1 razglašene za nezakonite, medtem ko se ta spor nanaša na pomoči, ki so predmet Odločbe 1999/509.
- 112 Po drugi strani je navedena avtonomna skupnost pri Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Bilbao šele 3. marca 2011 vložila zahtevo za prenehanje dejavnosti družbe Euskomenaje, ki se je opravljala v prostorih družbe CMD.
- 113 Glede na vse zgoraj navedeno je torej treba ugotoviti, da Kraljevina Španija ne more veljavno trditi, da je izvršila Odločbo 1999/509, tako da je treba ugotoviti, da je tožba, ki jo je vložila Komisija, v celoti utemeljena.
- 114 Zato je treba ugotoviti, da Kraljevina Španija s tem, da v določenem roku ni sprejela ukrepov, potrebnih za uskladitev z Odločbo 1999/509, kar zadeva podjetje Indosa, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 288, četrti odstavek, PDEU ter členov 2 in 3 te odločbe.

Stroški

- 115 V skladu s členom 138(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Komisija je predlagala, naj se Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Kraljevina Španija s tem, da v določenem roku ni sprejela ukrepov, potrebnih za uskladitev z Odločbo Komisije 1999/509/ES z dne 14. oktobra 1998 o pomočeh, ki jih je Španija dodelila podjetjem iz skupine Magefesa in njihovim pravnim naslednikom, kar zadeva podjetje Industrias Domésticas SA, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 288, četrti odstavek, PDEU ter členov 2 in 3 te odločbe.**
- 2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi